

[GUNTARZ *sb m*

N pl guntârze.

Sł stp brak, Cn: gontarz, Linde bez cytatu: gontarz w innym znaczeniu.

Rzemieśnik wyrabiający gonty; scandularius Cn: Guntarze, którzy robią gunty, ci gunty dają LustrWpol 119.

Cf **GUNTOWNIK]**

KW